

LBRIS

We know
books

101

Povești minunate

FLAMINGO
JUNIOR

❁ Cuprins ❁

Scufița Roșie.....	4	Cele trei dorințe	29
Regele cu urechi de măgar	5	Aventurile lui Pinocchio	30
Jack și vrejul de fasole	6	Rața albă	31
Rumpelstiltskin	7	Osul cântător	32
Leul și șoarecele.....	8	Lupul în haine de oaie.....	33
Fetița cu chibrituri.....	9	Crăiasa Zăpezii.....	34
Mica Sirenă	10	Frumoasa adormită.....	35
Oala magică de terci	11	Duhul din sticlă	36
Aladin și lampa fermecată.....	12	Găina cu ouă de aur	37
Lupul și cei șapte iezi.....	13	Găinușa roșie.....	38
Privighetoarea.....	14	Garoafa	39
Rapunzel	15	Alice în Țara Minunilor	40
Ali Baba și cei patruzeci de hoți	16	Ocolul lumii în optzeci de zile.....	41
Kate și Anne.....	17	Bambi	42
Iepurele de mare.....	18	Prințesa Bambus.....	43
Cei șapte corbi	19	Cei trei pitici din pădure	44
Muzicanții din Bremen.....	20	Mirele tâlhar.....	45
Flacăra albastră	21	Sindbad: prima călătorie.....	46
Pasărea albastră.....	22	Sindbad: a doua călătorie.....	47
Globul de cristal.....	23	Sindbad: a treia călătorie.....	48
Rățușca cea urâtă.....	24	Sindbad: a patra călătorie	49
Prințesa și bobul de mazăre.....	25	Sindbad: a cincea călătorie.....	50
Croitorașul cel viteaz	26	Sindbad: a șasea călătorie.....	51
Dragonul și bunica lui.....	27	Sindbad: ultima călătorie.....	52
Pescarul și duhul.....	28	Prințesa lebedă	53

Albă ca Zăpada și cei șapte pitici	54	Spiridușii și cizmarul	80
Cele trei pene fermecate	55	Hainele noi ale împăratului	81
Robin Hood.....	56	Gloria și cei trei ursuleți	82
Copiii de aur	57	Călătoriile lui Gulliver.....	83
Prințul Zambilă și Mica Prințesă.....	58	Hans cel norocos.....	84
Cei doisprezece frați	59	Țăranul în Rai	85
Tom Degețel	60	Hansel și Gretel.....	86
Adevărata mireasă.....	61	Pescarul și soția lui.....	87
Peter Pan	62	Mireasa iepurelui.....	88
Flautistul din Hamelin	63	Omul de turtă dulce.....	89
Regina albinelor	64	Cheia de aur.....	90
Motanul încălțat.....	65	Prințesa Cerului	91
Șarpele alb	66	Regele Smoc de Barbă	92
Ucenicul și maestrul-hoț.....	67	Vrăjitoarea din barca de piatră	93
Muzicantul minunat.....	68	Cel mai frumos trandafir din lume....	94
Cele trei capre	69	Copiii celor doi regi.....	95
Croitorul din Rai.....	70	Regele Midas și atingerea de aur.....	96
Soldățelul de plumb	71	Coliba din pădure	97
Frumoasa și Bestia	72	Inelul fermecat	98
Hans cel mintos	73	Cartea junglei.....	99
Șoarecele de țară și șoarecele de oraș....	74	Crenguța de rozmarin.....	100
Clătita uriașă	75	Hans, ariciul meu.....	101
Prințul broscoi.....	76	Cei doisprezece vânători	102
Poveste de Crăciun	77	Cei patru frați iscușiți.....	103
Cenușăreasa	78	Gretel cea isteată.....	104
Fata cu pene	79		

Scufița Roșie

Era odată o fetiță care locuia cu mama ei. Ori de câte ori ieșea din casă, purta o scufiță roșie. De aceea, toată lumea o striga „Scufița Roșie”. Într-o zi, mama ei i-a spus: „Ia acest coș cu mâncare și du-l la bunica ta”. Fata a plecat spre casa bunicii ei, care locuia în satul din apropiere. Dar drumul trecea printr-o pădure, unde a întâlnit un lup. Acesta a întrebat-o unde se duce, iar fata i-a răspuns: „Mă duc să-mi văd bunica”. Apoi l-a ocolit pe lup și și-a continuat drumul, grăbită. Între timp, lupul a fugit direct la casa bunicii și a bătut la ușă. „Cine e acolo?” „Sunt eu, Scufița Roșie, răspunse lupul. Te rog, deschide ușa”.

Bunica a crezut că era nepoata ei, așa că i-a strigat: „Ridică zăvorul! Sunt foarte slăbită și nu mă pot ridica din pat”. Lupul a reușit să intre. Bunica s-a speriat îngrozitor când l-a văzut și a încercat să scape. Dar lupul a prins-o și a închis-o în dulap. Apoi s-a îmbrăcat cu hainele ei și s-a așezat în pat.

După ceva timp, Scufița Roșie a ajuns la bunica ei și a bătut la ușă. Lupul a răspuns, imitând vocea bunicii: „Deschide zăvorul și intră!” Scufița Roșie a intrat, s-a uitat la bunica ei și a exclamat: „Ce ochi mari ai, bunico!” Iar lupul a răspuns: „Ca să te văd mai bine, draga mea!” Apoi, Scufița Roșie a adăugat: „Și ce gură mare ai!” Iar lupul a răspuns: „Ca să te pot mânca mai bine!”

Și spunând acestea, a sărit din pat și era gata să o mănânce pe Scufița Roșie.

Fetița s-a speriat și a strigat: „Ajutor!”

Din fericire, un tăietor de lemne tocmai trecea pe acolo și a auzit strigătul ei. A intrat în casă și a ucis lupul. Apoi a deschis dulapul și a scos-o pe bunicuță de acolo.

Scufița Roșie și bunica ei s-au îmbrățișat fericite. Amândouă i-au mulțumit tăietorului de lemne.

Regele cu urechi de măgar

A fost odată un rege care avea urechile ca ale unui măgar. El era foarte rușinat de urechile sale și întotdeauna le acoperea când se afla în fața altora.

Singura persoană care văzuse urechile regelui era frizerul său. Regele îl avertiza deseori pe frizer să nu spună nimănui despre acest secret. Într-o dimineață, frizerul s-a trezit și și-a dat seama că nu mai putea păstra secretul pentru sine. S-a îmbrăcat, a ieșit din casă și a mers într-un ținut unde era convins că era singur. Acolo a găsit un petic de iarbă și a început să sape cu mâinile. Când groapa era deja foarte adâncă, el a intrat înăuntru și a strigat cu voce tare: „Regele are urechi de măgar! Regele are urechi de măgar!”

Mulți ani mai târziu, s-a construit o școală chiar lângă groapă, iar în jurul gropii era un loc de joacă pentru copii.

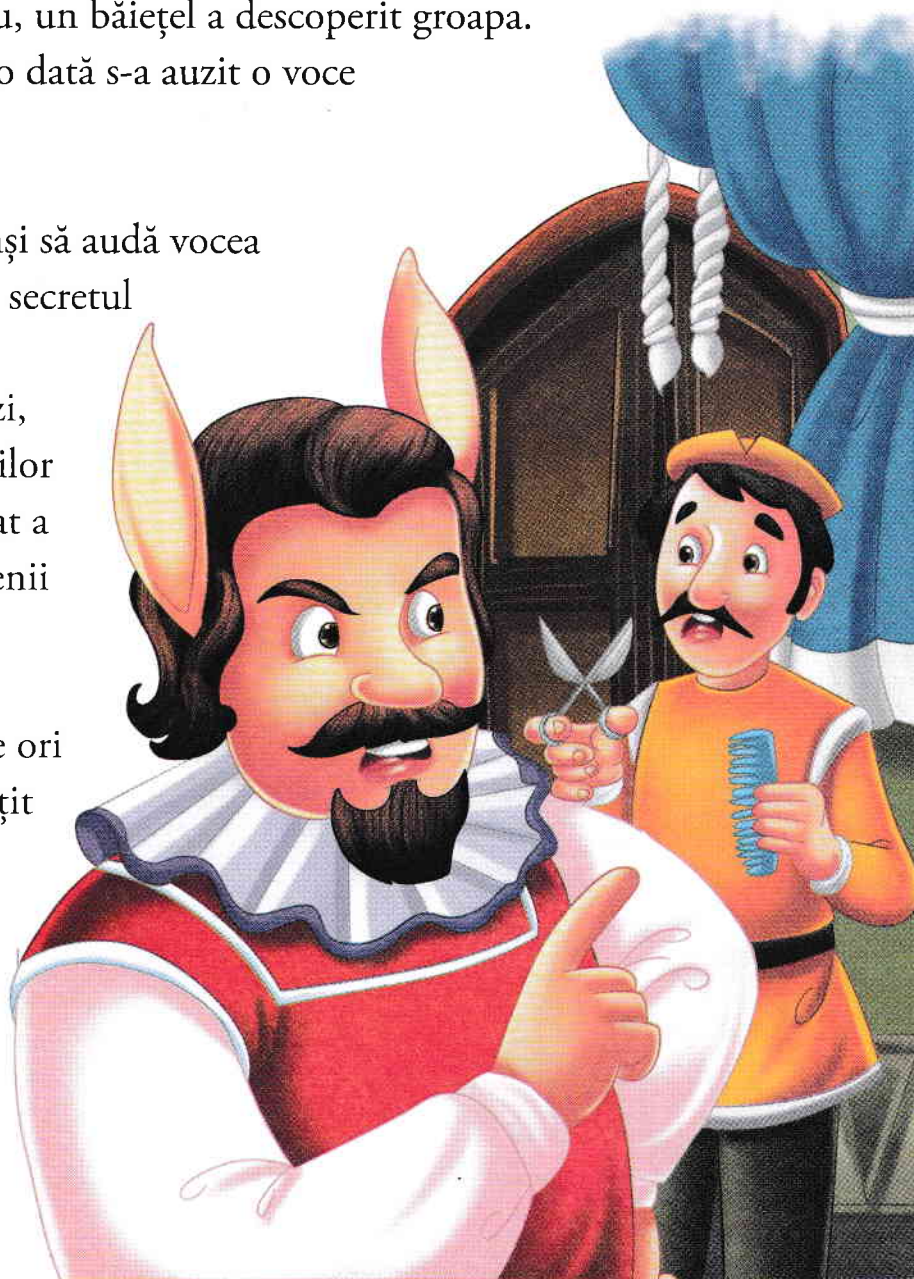
Într-o zi, când copiii se jucau, un băiețel a descoperit groapa.

Băiatul s-a apropiat și dintr-o dată s-a auzit o voce puternică, ce venea dinăuntru: „Regele are urechi de măgar!”

Copiii au fost foarte surprinși să audă vocea frizerului și au râs când au aflat secretul regelui.

Când au mers acasă în acea zi, copiii le-au spus secretul părinților lor. Foarte curând, întregul regat a știut de urechile regelui și oamenii au râs pe măsură ce își dădeau seama de ce regele își acoperea întotdeauna urechile ori de câte ori se afla în public. Regele s-a simțit foarte jenat și supărat.

Astfel că și-a trimis paznicii la casa frizerului. Frizerul a fost prins și închis pentru tot restul vieții.

Jack și vrejul de fasole

O văduvă săracă locuia cu fiul ei Jack. Ei aveau o vacă. Când vaca a încetat să mai dea lapte, mama i-a spus lui Jack să o vândă. Așadar, băiatul a mers la piață, unde a întâlnit un bărbat. Jack l-a întrebat: „Cât mi-ai da pentru vaca mea?”

Omul i-a răspuns: „Nu am să-ți dau bani pe ea, dar în schimb îți voi da cinci boabe fermecate de fasole. Ia boabele cu încredere, o să ai mai mult decât te aștepți”. Jack a luat boabele de fasole și a ajuns acasă fără bani. Mama lui s-a supărat și a aruncat boabele pe fereastră. A doua zi au fost umiți să vadă că din boabele fermecate crescuse un vrej de fasole, atât de mare, cât un copac pe care puteai să te urci până la cer. Jack s-a urcat pe vrejul de fasole și a ajuns la un castel. Acolo trăia un uriaș. „Simt miros de om! Cine a intrat în casa mea?” strigă înfuriat uriașul. „Nu a intrat nimeni!” răspunse slujnica speriată. Mâncarea pe care ți-am pregătit-o miroase așa!” Uriașul a mâncat, apoi a adormit. Între timp, Jack a văzut o pungă cu monede de aur, pe care a băgat-o în buzunar, apoi a coborât pe vrejul de fasole. Ajuns acasă, i-a dat monedele de aur mamei sale.

Câteva zile mai târziu, Jack a urcat din nou pe vrejul de fasole și s-a dus la castelul uriașului. Uriașul avea o găină și a strigat la ea: „Așază-te și ouă”, iar găina a făcut un ou de aur. Când uriașul a adormit, Jack a luat oul de aur împreună cu găina și a coborât pe vrejul de fasole. Mama lui Jack a fost fericită să vadă oul de aur și găina. Nu după mult timp Jack a urcat din nou pe vrejul de fasole și s-a dus la castelul uriașului pentru a treia oară. A văzut că uriașul avea o harpă magică care scotea niște sunete încântătoare. După ce

a mâncat, uriașul iar s-a culcat, iar Jack a luat harpa cu el. Când era pe cale să plece, harpa magică a strigat: „Ajutor! Un băiat mă fură!” Auzind acest lucru, uriașul s-a trezit și a fugit după Jack. Băiatul a coborât cât de repede a putut. El a chemat-o pe mama lui să-i dea un topor.

Înainte ca uriașul să ajungă la pământ, Jack a tăiat vrejul de fasole, iar uriașul a căzut și a murit pe loc. De atunci, Jack și mama lui au dus o viață lipsită de griji.

Era odată un morar sărman care avea o fiică. Într-o zi, el a mințit pentru a-l impresiona pe rege, spunându-i că fiica lui, atunci când toarce, poate transforma paiele în aur. Atunci, regele a chemat-o pe fată, a închis-o într-o cameră din turn, în care se afla o furcă de tors și multe paie. I-a spus să se apuce de tors și să transforme paiele în aur până în dimineața următoare. Dacă nu reușea, avea să o omoare. Fata nu știa să toarcă. Biata de ea a început să plângă. Deodată, a apărut un pitic care s-a oferit să o ajute să transforme paiele în aur, în schimbul colierului ei. În dimineața următoare, regele a fost uimit să vadă aurul. Dar regele tot nu era mulțumit. A poruncit ca fiica morarului să fie dusă într-o altă cameră, mult mai mare decât prima, plină de paie. Din nou a venit piticul și a ajutat-o în schimbul inelului fetei. A doua zi dimineață, regele a fost încântat, dar plin de lăcomie, a dus-o într-o cameră și mai mare, plină doldora de paie, și i-a spus: „Dacă reușești și de data asta, vei fi soția mea”.

În a treia noapte, fata nu mai avea nimic să-i ofere piticului. Cu toate acestea, el a ajutat-o, dar i-a cerut să-i promită că o să-i dea primul copil pe care avea să-l nască. A doua zi dimineață, regele a fost atât de impresionat să vadă aurul, încât s-a căsătorit cu fiica morarului și astfel ea a devenit regină. Un an mai târziu, regina a născut un copil. Piticul a venit și i-a cerut copilul, după cum fusese înțelegerea. Regina, speriată, i-a oferit toată averea pe care o avea dacă îi **lăsa** copilul. Piticul a fost de acord să **renunțe** la pretenția sa, dacă regina **ar** putea ghici numele lui în trei zile. Înainte de ultima noapte, mesagerul reginei a descoperit căsuța piticului și l-a auzit cântând: „Regina nu va **câștiga** niciodată jocul meu, căci **Rumpelstiltskin** este numele meu!” A treia zi, când a venit piticul, regina i-a dezvăluit numele, iar **Rumpelstiltskin** a fugit furios și nu s-a mai întors niciodată.

Leul și șoarecele

Într-o pădure trăiau odată un leu mândru și un șoricel obraznic. Într-o zi, leul dormea în fața bârlogului său. Șoricelul obraznic tot alerga pe acolo și din greșeală a călcat pe leu. Acesta s-a trezit din somn și de supărare a scos un răget atât de puternic încât șoricelul s-a speriat. Înainte ca șoricelul să poată fugi, leul îl prinse în ghearele lui. Bietul șoricel l-a implorat: „Te rog, cruță-mi viața!” Leul i-a spus: „Nu, nici vorbă. Mi-ai stricat somnul”. Atunci, șoricelul l-a implorat: „Te rog, dă-mi drumul. Într-o zi, cu siguranță te voi răsplăti”.

Leul a fost atât de amuzat de cuvintele șoricelului, încât a izbucnit în hohote: „Tu, șoricelul cel mic, îl vei ajuta pe Regele Animalelor? Glumești, nu-i așa?” Șoricelul i-a spus: „Cu siguranță te voi ajuta. Promit, domnule leu”. În cele din urmă, leului i s-a făcut milă de șoricel și i-a dat drumul. Acesta îi mulțumi leului și fugi repede.

Câteva săptămâni mai târziu, un vânător a mers în pădure și l-a prins pe leu într-o plasă. Cum nu putea să-l care de unul singur, a plecat să-și cheme prietenii ca să-l ajute. Între timp, leul a încercat să rupă plasa cu ghearele, dar nu a reușit. Nu era chip să se elibereze. Tocmai atunci s-a întâmplat ca șoricelul să treacă pe acolo și a auzit strigătul leului.

A văzut că era prins în plasă, așa că i-a spus: „Nu îți face griji, domnule leu! Te voi ajuta să ieși din această plasă”. Leul a zâmbit și i-a răspuns:

„Oh, ce bine! Mulțumesc mult, prietene!” Apoi șoricelul a ros frânghiile plasei cu dinții lui ascuțiți. Privindu-l, leul s-a gândit: „Șoarecele este cu adevărat o

creatură utilă”. Curând, șoricelul a ros întreaga plasă și leul a reușit să se elibereze.

Șoricelul i-a spus: „Mi-ai dat drumul și acum te-am ajutat și eu la rândul meu”. Leul a recunoscut: „Îmi pare rău! Acum, cred că o făptură mică poate fi de ajutor. Hai să fim prieteni!” Șoricelul a acceptat cu bucurie propunerea de prietenie a leului.

Fetița cu chibrituri

Într-o zi de iarnă, era îngrozitor de frig și ninge puternic. O biată fetiță stătea afară și vindea chibrituri pe acel ger. Nu avea destule haine, așa că îi era foarte frig. În acea zi, nimeni nu cumpărase nimic de la ea, așa că fetița era foarte tristă. Ori de câte ori se uita înăuntrul caselor pe câte o fereastră, vedea doar lumânări strălucitoare și simțea mirosul delicios de găscă prăjită, deoarece era noaptea de Revelion.

Biata fetiță, obosită, cu picioarele învinate de frig, s-a așezat într-un colțișor, între două case. Cum mâinile îi înghețaseră, se gândi să aprindă un chibrit. La lumina lui, fetița văzu o sobă mare în care ardea un foc puternic. Întinse palmele, să se încălzească dar chibritul se stinse și soba dispăru. Fetița aprinse un alt chibrit. Când lumina lui s-a reflectat pe zidul din fața ei, ea văzu o masă cu multe delicatese.

Înainte ca biata fată să poată ajunge la bucatele alese, chibritul s-a stins și a rămas iar în întuneric. Din nou, a aprins un alt chibrit. Acum văzu un pom de Crăciun, frumos împodobit. Sute de lumânări ardeau pe crengile verzi ale bradului. Când se stinse chibritul văzu că lumânările erau de fapt stelele de pe cer.

Mai aprinse un chibrit și o văzu chiar pe bunica ei. Știa că o să dispară și ea când se va stinge chibritul. Atunci aprinse toate chibriturile ca bunica ei să nu dispară. În lumina lor, bunica a luat-o în brațe și s-au înălțat împreună la cer.

Dimineța, oamenii găsiră trupul fetiței ce își găsisese sfârșitul cu zâmbetul pe buze. Ziua Anului Nou o găsi acolo zgribulită, lângă grămăjoara ei de cutii cu chibrituri, din care o cutie fusese arsă.

Mica Sirenă

A fost odată o mică sirenă atât de frumoasă că toată lumea o admira. Era fiica cea mai mică a regelui mării și trăia în adâncul apelor, într-un palat mare de cristal. Când sirena a împlinit 15 ani, a înotat pentru prima dată până la suprafața apei, pentru a cunoaște lumea oamenilor. Acolo a văzut o corabie și un prinț chipeș ce se afla la bord. Dintr-odată, porni o furtună îngrozitoare și sirena l-a salvat pe prinț de la înec. Ea l-a purtat pe brațe până la țărm, unde i-a cântat un cântec. Dar când prințul era pe cale să se trezească, a fugit speriată.

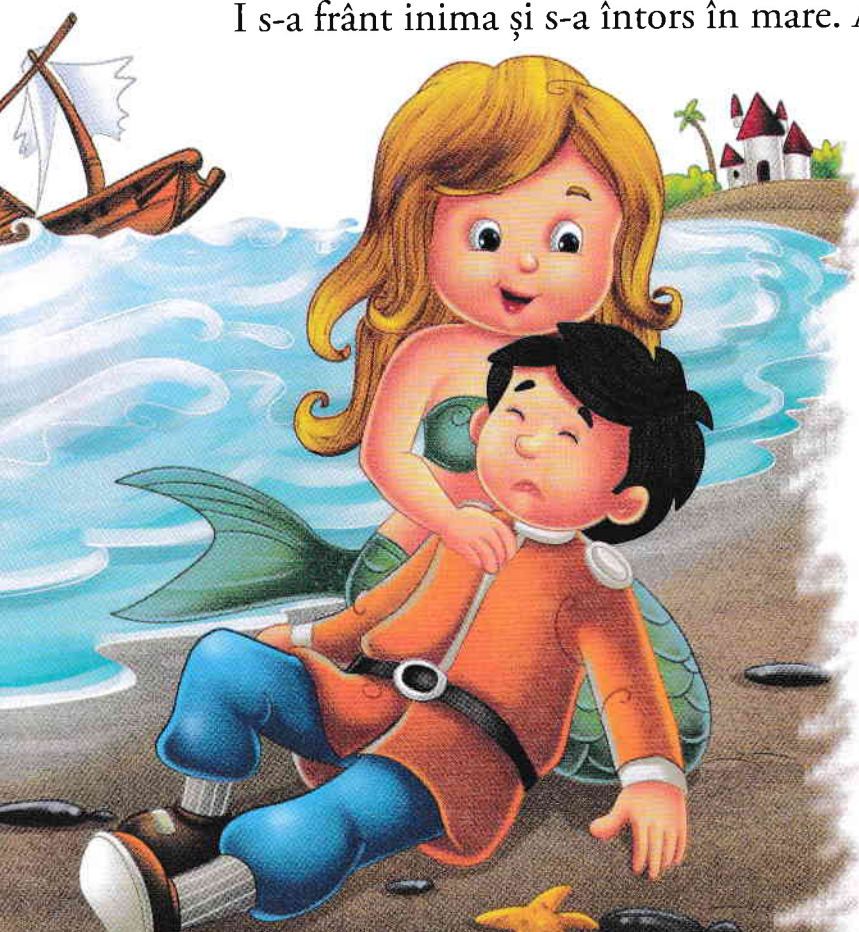
Mica Sirenă se simțea copleșită de o mare tristețe. Se îndrăgostise de prinț dar lumile lor erau prea diferite. Neștiind ce să facă, în cele din urmă a mers la Vrăjitoarea Mării și aceasta i-a dat o licoare care i-a transformat coada în picioare de om, în schimbul vocii ei frumoase.

Vrăjitoarea a avertizat-o: „Dacă nu vei reuși să câștigi dragostea prințului, inima ți se va frânge și vei muri”. Mica Sirenă a fost de acord, a băut licoarea și s-a dus să-l întâlnească pe prinț. Când prințul a văzut-o, a rămas ca vrăjit. Fata îi amintea de salvatoarea lui, dar nu putea fi ea, deoarece nu avea harul vorbirii, iar fata aceea îi cântase așa de frumos.

Într-o zi, sirena a aflat că prințul urma să se căsătorească cu o altă fată.

I s-a frânt inima și s-a întors în mare. Acolo le-a povestit surorilor

ei despre trista ei poveste de pe uscat. Surorile s-au dus la vrăjitoare și i-au dat părul lor lung și frumos în schimbul unui cuțit. Apoi i-au dat cuțitul Miciei Sirene. Ea trebuia să îl omoare pe prinț pentru a scăpa de blestem. Dar nu avu puterea să îlucidă. A aruncat cuțitul în valuri, apoi s-a aruncat și ea, trupul transformându-se în spuma mării, iar spiritul i s-a ridicat la suprafața apei, alăturându-se celorlalte fiice ale văzduhului, spirite cu suflete nemuritoare.

Oală magică de terci

Trăia odată o fetiță într-un oraș. Într-o zi, ea a ieșit la plimbare în pădure și a întâlnit o bătrână. Bătrâna avea o oală magică de terci în mână și i-a spus: „Bună, fetițo!” Fata a salutat-o la rândul ei. Bătrâna a rostit: „Gătește, oală mică, gătește!”, iar terciul a început să clocotească în mica oală. Când oala magică era plină de terci fierbinte și cremos, bătrâna a rostit: „Oprește-te, oală mică, oprește-te!” Fetița a fost surprinsă să vadă acest lucru. Oala magică a încetat să mai facă terci. Fetiței cu greu i-a venit să-și creadă ochilor. Se întreba cum era posibil să se întâmple așa ceva. Așa că a întrebat-o pe femeia cea bătrână: „Este o oală magică?” Bătrâna i-a răspuns: „Da, așa este!” Auzind acestea, fetița a rugat-o: „Pot să iau oala acasă?” Bătrâna a fost de acord și i-a dat oala magică de terci. Fetița a luat oala și a mers fericită acasă.

Când a ajuns, a strigat: „Mamă, unde ești? Haide să vezi ce am adus pentru tine!” Mama a venit și a văzut oala de terci. Apoi fetița i-a spus mamei cuvintele magice pentru a face terci. De îndată ce fetița a plecat la joacă, mama a luat oala magică și a rostit: „Gătește, oală mică, gătește!” Imediat, oala a început să gătească.

Mama fetiței a scos pentru ea un castron plin cu terci și

l-a mâncat. După ce a terminat tot castronul, **s-a așezat** pe scaunul ei și curând a adormit. Oala magică de terci a continuat să gătească și să gătească. În câteva minute, terciul curgea din oală. După ceva timp, terciul a ieșit din casa fetiței și curgea pe străzi. Curând, întregul oraș a fost plin de terci. Când fetița a văzut cele întâmplate a fugit acasă și a rostit oalei:

„Oprește-te, oală mică, oprește-te!”

În cele din urmă, oala de terci magică a oprit gătitul. Apoi, **toată** lumea i-a mulțumit **fetiței**, fiindcă toți oamenii din **oraș** aveau terci la micul dejun, **prânz** și cină pentru întreaga **lună**.

